

KLET Najtrajnejše hrani plodove zemlje
v zemljo skopana klet.

Kajti klet ima stalno toploto zemlje
in diha kot zemlja.

Najtrdnjše je temeljena klet,
sama kot temelj grajena.

Kleti pač ni mogoče podreti,
pa če se ves svet podre.

Le zruši se vanjo lahko,
kar je zidano nanjo.



France
Vurnik

Popotnica

NA POT Je še pesem?
Znotraj dosegljivega obzorja,
neujeta, nedojeta?

Se je v krvi utopila?
Se je v srcu zadušila?
Je še pesem?

Je omagala pod škornji?

Je v trušču onemela?

Je še pesem?

Se je umaknila tja na mrzli sever?

Se je potopila v gluhe vode
samotnih jezer?

Je še pesem?

Kličem te iz trušča,
vabim iz gluhega srca,
vrni se s hladu višav,
snubim te v globinah jezer.

Še si, vem,
da rane celiš v samoti.
Čakam, čas me je utrdil,
vem, da te dočakam.

Malo bolj si frkljasta kot včasih,
zato pa manj skrivnostno izzivalna.

Na vse pristajam,
ko odpravljam se na pot.

Vem, da si
v tej širni entropiji
blodečega duha.

Vem, da si
v potokih pretakajoče se krvi;
vem, da si
v širjavah nezaznavnih.

Zato na pot,
ni prva in ne zadnja odločitev
brez zagotovila venca zmage.

Na pot,
zahvaljena za veselje nemira,
ki mi je popotnica.

SLABOST Daleč v sebi
 v nekem davnem času
 je bila pesem
 ranjena.

Čas zakriva,
 spomin odkriva,
 sanje jo bude:
 njen obraz
 z nasmehom
 (blagim, daljnim)
 — tako me je sprejemala
 na hišnem pragu —.

Najine besede
 so že zdavnaj,
 kdaj, o kdaj
 postale kamenkruh.

ODSEVI Tudi gore so se znižale —
 pogled z njihovih vrhov
 zastirajo megle
 votlega upanja.

Lahko se okopamo
 v praznem besedičenju,
 v okrasnih odsevih
 nekdanjih parol.

Toda tla pod nogami
 so še vedno skalnata
 in gorski potoki
 sneženo hladni,
 le povzpeti se je treba

do njih. (Toda časa
 ni več na preostanek).
 Večer lega na zemljo,
 zamujam zadnji
 zmenek.

OČITANJE Eh,
 Marija na oltarju,
 kaj počneš tam gori
 v marmornati samoti.
 Iskal, čakal
 sem te
 v mehki travi
 zelenega upanja.

Na gozdnem mahu
 sem doma,
 v šum odtekajoče reke
 se utapljam,
 s hrasti in smrekami
 se bratim.

Daleč so gotski oboki
 tvoje domačije,
 kamor zahajajo ustrahovani
 v brezupu kesanja.

Med hrasti in smrekami
 bom odzelenel.

PO TANGENTAH Še vedno
 nepopisan list
 s cvetnim prahom
 upanja
 (čeprav si prah
 in se v prah povrneš)
 s pomladjo
 kakor preorana njiva.
 Čeprav klic
 nima več odmeva —
 šumenje reke
 ga duši —
 Tudi s tem se je sprijaznilo drevo
 sredi pomladnega brstenja.

ČASI Kje si,
 ko hodiš ob meni
 in te ni
 na veji,
 ko je sova
 na vereji?

Čas je odplaknjen
 kot pomije,
 iz trenutka
 se prelije
 v maj
 in seštevek
 je vse manj.

Mutasto se
 mota pajek
 molka
 v pajčevino
 pretenj
 čez marogasti
 planet
 odklet.

In te ni;
 kje si,
 ko si?

MEFISTO Dolge so te poti;
 potopljen, sprhnel
 trenutek
 bežne misli
 ob ropotu strojev.

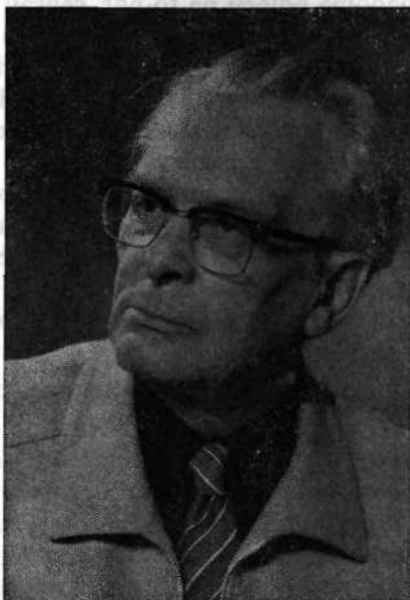
Razkosani trenutki
 se kosajo;
 o mir, vampir
 miru,
 izsesavajoč
 nemir,

ki tam prhni
vsebolj, vsevdilj
od njega dni,
ko njega ni več,
saj hudir
ne mami več
za svoj kvartir.
Je preč,
je čisto preč.

Kdaj spet pade rosa,
da bi stekla bosa?

Odisej z Dobrega polja

(Trije odlomki iz romana)



Albin
Šivic

Tirnice pod njim so se napele, brž ko je sédel v vagon in našel prostor ob oknu. Komaj se je namreč zasvitalo, je bil že na vrtu in tam se je, kot že tolikokrat, natančno in dolgotrajno umival, prav do potankosti izmivaje iz vsake pore telesa sleherno sled prahu ali sicer že nevidnega, vendar domnevnega ostanka kakršnekoli umazanije. Ko je popotoval, je moral biti čist. To potrebo mu je narekovalo

sámo občutje, da ima kožo, in da je ta koža v večnem spopadu z zunanjim svetom. Neko čisto določeno doživetje mu je tudi ob takšnih prilikah zagotavljalo, kdaj je dovolj opran in kdaj se lahko obleče. To občutje je poznal on sam, samo on. Nikakor ga ni mogel izraziti, za ves svet je ostalo tuje in neznano. Ko se je oblekel, se je že mudilo. Slabe pol ure je imel do železniške postaje, ura pa se je bližala, zato je močno pohitel. Sicer se mu še ni zgodilo, da bi bil zamudil, vendar se je vedno nekako jezil nase, če ni na postaji še čakal vsaj deset minut. Imel je občutek, kot da je zamudil.